אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 1074

עורך
הרב עוזיאל אדרי

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
בחוקותי

מסכת אבות
פרק ה'

דבר העורך

חיבור רוחניות וגשמיות

'**אם בחוקותי תלכו, ונתתי גשמיכם בעיתם**' (כו, ד). מבאר **ה'סבא' מסלבודקה** זיע"א כשם שעל ידי 'ונתתי גשמיכם בעיתם' תהיה התוצאה 'ונתנה הארץ יבולה', שכן חוק שהטביע הקב"ה בסדר הבריאה שהגשם מצמיח יבולים, כן הוא חוק בטבע של חיבור הרוחניות והגשמיות 'אם בחוקותי תלכו... ונתתי גשמיכם בעיתם'. מסופר על **האדמו"ר רבי אלעזר מענדל מלעלוב** זיע"א שהיה הולך מדי יום להתפלל בכותל המערבי, בבואו היה חולף את נעליו בכניסה לרחבה הצרה. פעם אחת, קודם שעמד להתפלל שמונה עשרה, פנה פתאום לאחור וצעק "נו! נו!". התברר שערבי ניסה לגנוב את נעליו, אחרי שפיזר שברי זכוכית בדרך. מובן שהערבי ברח. אחר כך שאלו את הצדיק כיצד הבחין בנעשה בהיותו שרוי בדבקות? השיב הצדיק אבוי לנו אם מטיילים בעולם האצילות וכאן למטה גונבים את הנעליים.

הברכת שבת שלום ומבורך
הרב **עוזיאל אדרי**
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע	יום א' כה' אייר פל לעומר (2.6.24)	יום ב' כו' אייר פמ לעומר (3.6.24)	יום ג' כז' אייר מב לעומר (4.6.24)	יום ד' כח' אייר מג לעומר (5.6.24)	יום ה' כט' אייר מד לעומר (6.6.24)	יום ו' ל' אייר מה לעומר (7.6.24)	שבת קודש א' סיון מו לעומר (8.6.24)
עלות השחר	4:09	4:09	4:08	4:08	4:08	4:08	4:08
זמן טלית ותפילין	4:17	4:17	4:16	4:16	4:16	4:16	4:16
זריחה - הנץ החמה	5:42	5:42	5:42	5:42	5:42	5:42	5:42
סו"ז ק"ש לדעת מג"א	8:24	8:24	8:24	8:24	8:24	8:24	8:24
סו"ז ק"ש להתניא והגר"א	9:06	9:06	9:06	9:06	9:06	9:06	9:06
סו"ז ברכות ק"ש	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17
חצות יום ולילה	12:39	12:39	12:39	12:39	12:39	12:39	12:40
מנחה גדולה	13:15	13:15	13:15	13:15	13:15	13:15	13:16
פלג המנחה	18:32	18:32	18:32	18:33	18:33	18:33	18:34
שקיעה	19:43	19:44	19:44	19:45	19:45	19:46	19:46
צאת הכוכבים	20:00	20:01	20:01	20:02	20:02	20:03	20:03

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	בחוקותי
הפטרה:	ה' עוזי ומעוזי
כניסת השבת:	19:22
יציאת השבת:	20:14
רבנו תם:	21:09

"ישבת מברכין"
המולד בליל שישי בשעה 1:25 בלילה ו- 9 חלקים
ראש חדש סיון ביום שישי הבעל"ט

דבר רב העיר שליט"א

נגילה ונשמחה בך

(ליום שחרור ירושלים - כ"ח באייר)

במעמד רם ונשגב זה בו אנו מציינים את יום ירושלים, עלינו להתבונן מה בעצם משמעות היום הזה, ועל מה אנו חוגגים: האם על הנס המופלא שעשה עמנו השי"ת ביום הזה בשנת תשכ"ז באותה מלחמה בה זממו אויבינו מארבע כנפות הארץ להשמידנו, והקב"ה הצילנו מידם בניסים גלויים ומופלאים אשר היכו בתדהמה לא רק את אויבינו אלא את כל העולם כולו. או על שחרור ירושלים והר הבית ושאר מקומות הקדושים, ובמרכזם הכותל המערבי אשר לא זזה ממנו שכינה לעולם. ולעומת שני הערכים הנשגבים הללו, נצבים לנגד עינינו דברי הרמב"ם החדים (הלכות לולב פ"ח, הלכה טו): 'השמחה שישמח האדם בעשיית המצוה ואהבת האל שציוה בהן', ללמדך שגם מועדי ישראל אשר מצות השמחה בהם מפורשת בתורה, אינה יכולה להתקיים אם לא שיתרומם בהם האדם לשמוח בעשיית המצוות וחביבות התורה. נמצא שגם היום לא תהא שמחתנו שלימה, אלא אם כן נשכיל להתנסס על גלי אהבת הנס - לאהבת האל וקיום מצוותיו מתוך שמחה!

ברם, כבר האיר המדרש בשיר השירים (א, לב) את עינינו בתעלומה זו, וזה תוכן דבריו עה"פ (תהלים קיח, כד) 'זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו: אמר רבי אבין אין אנו יודעים במה לשמוח, אם בקב"ה אם ביום. עד שבא שלמה ופירש, נגילה ונשמחה בך - בקב"ה, בך - בתורתך, בך - בישועתך'. והדברים מופלאים, שהרי גם בדברי דוד המלך ע"ה ניתן לכלול את כל אלה במ"ש נגילה ונשמחה בו': בו - בקב"ה, בו - בתורתו, בו - בישועתו. וא"כ מה חידש שלמה בחכמתו יותר ממ"ש דוד אביו, עד שבא רבי אבין ואמר אין אנו יודעים וכו'.

ונראה לבאר בס"ד עומק כוונת המדרש בזה, בהקדם לדברי הגמ' (שבת פח, א) עה"פ 'ויתייצבו בתחתית ההר' (שמות יט, יז): 'מלמד שכפה עליהם הקב"ה הר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם... אמר רבה אעפ"כ הדור קבלוה בימי אחשורוש, דכתיב (מגילת אסתר ט, כז) קיימו וקיבלו היהודים - קיימו מה שקיבלו כבר'. הנה כי כן מפורש לפנינו, שהמפתח לקבלת התורה בשמחה - הוא אהבת ה' והכרה ברורה בחסדיו המרובים עמנו בכל עת ובכל שעה. ולהכרה זו הגיעו ישראל בימי אחשורוש, מפני 'אהבת הנס' שהיתה להם, כמבואר ברש"י שם (ד"ה בימי).

ובזה יאירו דברי רבי אבין במ"ש 'אין אנו יודעים במה לשמוח - אם בקב"ה אם ביום', רוצה לומר שאין אנו יודעים מהו המפתח לשמחה המושלמת - שישמח האדם בעשיית המצוות ואהבת האל שציוה בהן (כהגדרת הרמב"ם). עד שבא שלמה בחכמתו וגילה רז זה ואמר 'נגילה ונשמחה בך': בך - בקב"ה, היינו אהבת ה'. ועל ידי אהבת ה' יבוא לידי חביבות התורה וקיום מצוותיה בשמחה, וז"ש בך - בתורתך, והמפתח לזה הוא בך - בישועתך, היינו אהבת הנס, והבן.

אמור מעתה, שהמעמד הנשגב הזה בו אנו מציינים בערגה ובכיסופין את יום ירושלים, מאגד בתוכו את שלושת השמחות הללו בעבותות של אהבה: אהבת ה', אהבת תורה ואהבת הנס. לקיים מ"ש 'נגילה ונשמחה בך': בך - בקב"ה, בך - בתורתך, בך - בישועתך!

אלא שעדיין שמחתנו היא בגדר 'וגילו ברעדה', שכן דוקא בשוב ה' את שיבת ציון מתעוררים בנו הגעגועים לבנין ירושלים ובמרכזה בית מקדשינו ותפארתנו. ועל כך, עלינו להתבונן בעוד פסוק מדברי שלמה המלך ע"ה (שיר השירים א, יח): 'קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים', ופירש רש"י 'שבח המשכן הוא זה'. וצריך ביאור, וכי מה שבח יש במשכן שהוא בנוי מעצי ארז. ולפי הנראה, הנסתר בדברי רש"י הללו, מפורש בדרשת הגמ' (יומא לח, א) על פסוק זה: 'תנו רבנן מה נסים נעשו לדלתותיו (של ניקנור), אמרו כשהלך ניקנור להביא דלתות מאלכסנדריא של מצרים בחזירתו עמד עליו נחשול שבים לטבעו, נטלו אחת מהן והטילוה לים ועדיין לא נח הים מזעפו. ביקשו להטיל את חברתה, עמד הוא וכרכה אמר להם הטילוני עמה, מיד נח הים מזעפו. והיה מצטער על חברתה, כיון שהגיע לנמלה של עכו היתה מבצבצת ויוצאה מתחת דופני הספינה. ויש אומרים, בריה שבים בלעתה והקיאתה ליבשה. ועליה אמר שלמה, קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים - אל תקרי ברותים אלא ברית ים. לפיכך כל השערים שהיו במקדש נשתנו להיות של זהב חוץ משערי ניקנור, מפני שנעשו בו נסים.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

אורות הפרשה

להשמין מבשורות טובות

'ואכלתם בשר בניכם' (כו, כט). מבאר **המגיד ממזריטש** זיע"א כך יש לפרש את דברי התוכחה לטובה, 'ואכלתם בשר בניכם' שתשמינו וירחב לבבכם מהבשורות הטובות שתזכו לקבל מבניכם, ההולכים בדרך האבות והמרווים אתכם נחת.

חברים מהפכים קללה לברכה

הכוח להפוך את הקללה לברכה, חברים המעוררים רחמים רבים על חברם בשעת דוחקו, קורעים גזר דין של שבעים שנים, הופכים את הקללה לברכה ואת המוות לחיים ארוכים.

תוכחה נהפכה לברכה

'ואכלתם בשר בניכם' (כו, כט). בערב חג השבועות תרפ"ח גברה התשוקה בלב קבוצת בחורים מעיר סמוכה לעיר בובוב לנסוע אל **האדמו"ר מבובוב** זיע"א **הרבי בעל 'קדושת ציון'** הי"ד, לעשות במחיצתו את החג. התארגנו הבחורים, ובלי לבקש את רשות הוריהם קמו ונסעו. בעת עריכת ה'שולחן' בחג פנה הרבי לעבר קבוצת הבחורים ואמר, היום מתקיים פסוק מפורש ב'תוכחה'. הבחורים נרעדו, והיו בטוחים שעכשיו הרבי ינזוף בהם בפומבי על המעשה שעשו. אך הרבי חייך ואמר, בפסוקי ה'תוכחה' נאמר 'ואכלתם בשר בניכם' והיום הפסוק הזה מתקיים בהורים של הבחורים, שהם אוכלים את מנות הבשר שהוכנו בעבור בניהם.

עמל התורה בכל יום

'אם בחוקותי תלכו' (כו, ג). אומר **הרבי** כתב **רש"י** שתהיו עמלים בתורה. מה הקשר בין "תלכו" לבין עמל התורה, אלא שעמל התורה של יום האתמול, אף אם היה עד מיצוי הנפש ממש, כבר אינו מספיק היום. היום תובעים מהלומד לימוד ויגיעה נעלים עוד יותר "תלכו".

המאור יחזיר למוטב

'אם בחוקותי תלכו' (כו, ג). אומר **הרבי** כתב **רש"י** שתהיו עמלים בתורה. מבאר **רבי צבי הירש מליסקה** זיע"א יהודי, אפילו אינו מדקדק וזהיר במצוות, כל זמן שעמלו בתורה גדול תלמוד שמביאו לידי מעשה, וסופו לשוב ולעשות רצונו של מקום. "אם בחוקותיי תלכו" היינו שתהיו עמלים בתורה, כי אז ממילא "ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם"; המאור שבה יחזירכם למוטב.

להוסיף ולעלות

'אם בחוקותי תלכו' (כו, ג). אומר **הבעל שם טוב הקדוש** זיע"א כתב **רש"י** שתהיו עמלים בתורה. אם אדם הגיע לחוק קבוע בעבודתו, שממנו לא יגרע אך גם לא יוסיף עליו, הוא נדרש לקיים "תלכו" אסור לו להישאר במצב זה, אלא עליו להוסיף בעבודתו מתוך הליכה ועלייה מתמידות.

עלו מעלה מעלה

'אם בחוקותי תלכו' (כו, ג). אומר **רבי בונם מפשיסחה** זיע"א "בחוקותיי תלכו" - לכו בחוקות התורה, עלו מעלה-מעלה, ואל תעמדו במקום אחד.

הקב"ה מתחנן בחוקותי תלכו

'אם בחוקותי תלכו' (כו, ג). אומר **הרבי** אמרו רז"ל **במסכת עבודה זרה** (ה, א). אין "אם" אלא לשון תחנונים. הקב"ה מתחנן כביכול לפני ישראל 'אם בחוקותי תלכו' שישמרו את התורה, והדבר הזה שהקב"ה מתחנן מהווה לנו עזר וסיוע לכל יהודי בעבודתו.

לחם ב'תנור אחד'

'ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד' (כו, כו). אומר **הרבי הריי"צ** כך יש לפרש את דברי התוכחה לטובה, הלחם האמור בפסוק רומז לתורה, כמו שכתוב 'לכו לחמו בלחמי' (משלי ט, ה). האפייה ב'תנור אחד' רומזת לחמימות האהבה הבאה מההתבוננות ב'אחד', יחידו של עולם.

חדשים תמיד

'ואכלתם ולא תשבעו' (כו, כו). מבאר **בעל התניא** זיע"א כך יש לפרש את דברי התוכחה לטובה, "ואכלתם" זה לימוד התורה, שנמשלה ללחם, "ולא תשבעו" ככל שתלמדו לא תשבעו, אלא באהבתה תשגו תמיד, לחזור פעמים רבות, ובכל פעם יהיו בעיניכם כחדשים.

הולכים מול עומדים

'אם בחוקותי תלכו' (כו, ג). מבאר **ה'תפארת יהונתן'** אדם נקרא 'הולך', ואילו מלאכי השרת מכונים 'עומדים'. כי המלאכים יודעים ומבינים את טעמי המצוות, ואין להם צורך בעמל ויגיעה. לכן גם שכרם אינו גדול כל כך. לא כן בני אדם, שעמלים ויגעים בתורה, ואף על פי שאין משיגים את הטעם, בכל זאת הם מקיימים את המצוות כגזירת המלך. לכן שכרם גדול יותר. נמצא שעל ידי קיום החוקים מצוות בלי טעם נקרא האדם 'הולך'. זהו 'אם בחוקותי תלכו'.

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג **יוסף דהאן** שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות הכשרות

הרי לפנינו, גילוי מופלא אודות 'השערים' אשר דרכם נזכה לשוב לבית מקדשינו ותפארתנו. שכן לא זכה ניקנור להביא את דלתות המקדש, עד שכרך את גורלו באחת מהן ואמר 'הטילוני עמה'. ועל כן, אע"פ שכל השערים שבמקדש נשתנו להיות של זהב, שערי ניקנור נותרו 'מעצי ארזים', מפני שנקנו במטבע של מסירות נפש! וז"ש שלמה, מדוע 'קורות בתינו ארזים', יען כי 'רהיטנו ברותים' - אל תקרי ברותים אלא 'ברית ים', והיינו שנקנו בברית של מסירות נפש. וזה עומק דברי רש"י במ"ש 'שבח המשכן הוא זה', והבן. ולכן אנחנו כאן כדי להביע את כמיהתנו לבנין בית מקדשינו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן.

בהברכת שבת שלום ומבורך
הרב **יהודה דרעי**
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה לבעלי שמחה

על פי הוראת הרבנות הראשית לישראל

חל איסור מוחלט להכניס כל מיני קינוחים למינהם
בר מתוקים / בר פירות / עוגות
עוגיות / פיצוחים / שתיה חריפה וכד'
ללא אישור כשרות חד פעמי
מטעם רבנות מוסמכת
ובתיאום עם משגיח הכשרות במקום

לפרטים נוספים ניתן לפנות למפקח ברים
הרב מיכאל כהן 054-4348736
או למחלקת הכשרות: 08-6204026

בברכת יאכלו עניים וישבעו
מזלקת הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

לשאלת רבים
אולמות האירועים בבאר שבע
עומדים תחת **כשרות רגילה**
למעט אירועים אשר בעלי האירוע
מבקשים השגחה צמודה
"מונפקת תעודה חד פעמית מטעם מחלקת מהדרין"
עם כל פרטי האירוע שהוא בהשגחת מהדרין
השגחת המהדרין היא על כל האירוע ולא על מס' שולחנות בודדות
בברכת יאכלו עניים וישבעו

"בד"ץ בהדרין"
שע"י
הרבנות הראשית באר-שבע
מחלקת "כשרות מהדרין"
בראשות כב' הגאון הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

הודעה משמחת

הננו להביא לידיעת בעלי השמחות והאירועים
כי ניתן לקבל בכל האולמות והקייטרינג
אירוע "כשר למהדרין"
מטעם בד"ץ הרבנות באר-שבע

וזאת בהודעה לפחות של 3 ימים לפני האירוע
למפקח הרב דורון חג'ג' 054-8196498

שימו לב! רק אירוע הנושא תעודה מיוחדת מטעם בד"ץ ב"ש
ומוצבת בשערי האולם הינו תחת פיקוחינו ואחריותינו.

הבהרה
"ארוע מהדרין" המושגח על ידנו הוא על
כל הארוע ולא על מס' שולחנות בודדות
ואין אנו אחראים על אמירות למינהם
אלא רק בהצגת תעודה במקום האירוע

בברכת יאכלו עניים וישבעו
מחלקת כשרות מהדרין
שע"י הרבנות באר-שבע

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו
של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות בשר וחלב - ד'

האם שיעור החלב המרוכז באבקה נמדד גם במים המהול בה?

נחלקו הפוסקים האחרונים כיצד משערין את החלב המרוכז באבקה: י"א שיש לאמוד גם את המים שנמהל באבקה עד כדי הפיכתו לחלב, כלומר אם יש בכפית אבקה כדי להפוך כוס של מים לחלב אזי צריך ששים כנגד כל המים שבכוס. וי"א שא"צ לשער אלא ששים כנגד האבקה. ולפי הנראה המיקל בזה יש לו על מי לסמוך.

האם תערובת החלב בלחם יש בו משום ביטול איסור לכתחילה?

גם בזה נחלקו הפוסקים: י"א שאין לערב חלב בעיסה אפילו פחות מששים, מפני שהוא מבטל איסור לכתחילה. אך י"א שאין בזה משום ביטול איסור לכתחילה, משום שהוא ביטול היתר והיתר. ועל כן גם בזאת יאמר, שהמיקל בזה יש לו על מי לסמוך.

האם מותר לבטל איסור לכתחילה על ידי גוי?

עכו"ם שביטל האיסור בששים שלא בשליחות ישראל, רבו הפוסקים המתירים, וכ"נ עיקר בדעת השו"ע. ועכ"פ אם נתקיימו בו תרתי לקולא, כגון שהביטול היה היתר בהיתר וגם נעשה ע"י גוי, יש לנו צד גדול להקל בו לדעת רוב הפוסקים ובכללם השו"ע והרמ"א.

האם איסור חלב נכרי כולל גם אבקת חלב?

לדעת רבים מן הפוסקים האחרונים, אין להחמיר באבקת חלב עכו"ם (במקום שאין לחוש לחלב טמא). אך יש המחמירים גם באבקת חלב - כדין חלב עכו"ם. והמחמיר בזה תבוא עליו ברכה.

האם במקום שאין לחוש לחלב טמא יש להקל בחלב נכרי?

יש אומרים כיון שבזה"ז אין לחוש לחלב טמא, הרי שבטלה גזירת חכמים בחלב עכו"ם. אך י"א דאע"פ שהטעם בטל מ"מ הגזירה לא בטלה לפי שהיתה במנין. ולפי הנראה, יש לחוש לדעת המחמירים במקום האפשר.

האם 'מילתא דעבידא לטעמא' לא בטיל גם כשברור שאינו נו"ט בתבשיל?

גם דברים דעבידי לטעמא כגון תבלינים וכדו', בטלים בששים כל שידוע בבירור שאינן נותנים טעם בקדירה. אבל כל שמורגש בהם הטעם הקדירה אסורה, אע"פ שהיה בקדירה יותר מששים כנגדם.

האם דין זה נוהג בכל דבר המיועד לטעם או רק בתבלין ופלפלין?

דין 'מילתא דעבידא לטעמא' אינו נוהג אלא בתבלין ופלפלין. אבל שומן של איסור או שאר דברים דעבידי לטעמא, בטלים הם בששים כשאר איסורים אע"פ שמורגש טעמם בקדירה.

מה הדין בזה לגבי 'מילתא דעבידא לחזותא'?

מילתא דעבידא לחזותא, כל זמן שחזותו מוכיחה עליו, אינו בטל אפילו באלף.

האם דין זה נוהג גם באיסור בשר וחלב?

דין 'חזותא' אינו נוהג אלא כשהאיסור הוא מחמת עצמו, אבל בשר וחלב שאינם אסורים מצד עצמם בטלים בששים.

האם יש לחוש למראה הלחם או כיתוב באריזה משום מראית העין?

לפי הנראה בדעת רוב הפוסקים, אין לנו לגזור משום מראית העין, זולת מה שנתבאר בש"ס להדיא. לפיכך לחם שמעורב בו חלב פחות מששים ונתקיימו בו כל תנאי ההיתר הנז"ל, אין לאוסרו משום מראהו או משום הכיתוב וציור שע"ג אריזתו.

הילולא דצדיקייא
רבי חיים חורי זיע"א

רבי חיים חורי נולד בתשרי תרמ"ה (1885) לאביו אברהם זקן ולאמו מבירכה והוא בן יחיד, באי ג'רבה. בצעירותו למד אצל חכם משה זקן מאזוז וחכם פראג'י עלוש, ובמקביל עבד בדפוס. בשנת תרס"ג (1903), בהיותו בן 18 הוסמך לרבנות והתמנה למורה ושליח ציבור בקהילת גאבס, בדרום תוניסיה. בהמשך חזר לגרב'ה והחל לכהן כרב וכדיין. בשנת תרפ"ז (1926) נקרא הרב לחזור ולשמש כרב בגאבס בעקבות עזיבתו של רבה של הקהילה חכם יצחק בוקבוזה. **רבי חיים חורי** נישא פעמיים. מאשתו הראשונה נולדו לו שתי בנות ומאשתו השנייה נולדו לו שבעה בנים וארבע בנות. חלקם נפטר בגיל צעיר מאוד. **רבי חיים חורי** הקים את ישיבת 'תורה וחיים' וכן מוסדות צדקה וחסד. **רבי חיים חורי** דאג לעניי הקהילה, עסק בחינוך ובהדפסת ספרים והפצתם, וייסד קופה מכספי ציבור למימון הוצאת ספרים לאור. חכם חיים חורי הקפיד להיות תמיד ראשון התורמים על מנת לשמש כדוגמה ונודע כדרשן בחסד עליון. במלחמת העולם השנייה, הנהיג את קהילתו בגאבס, תחת השלטון הנאצי. **רבי חיים חורי** היה ידוע באהבתו לארץ ישראל, לחכמיה ולשליחיה. היה מחברי אגודת 'עטרת ציון' שעסקה בלימוד השפה העברית ובעבודת אדמה כהכנה לקראת עלייה לארץ ישראל. **רבי חיים חורי** תמך באופן נלהב בעלייה לארץ ישראל, וביתו שימש כתחנת מעבר לעולים בלתי-לגאליים מטריפולי לארץ ישראל. בשנת תשט"ו (1954), בהיותו בן שבעים, זכה ועלה לארץ ישראל. **רבי חיים חורי** התגורר תקופה קצרה בבית בנו בבני ברק, ולאחר מכן התיישב באר שבע. **רבי חיים חורי** תרגם ספרים רבים ביניהם 'ציפורן שמיר' למרן החיד"א ז"ל, וחיבר שלושה ספרים: 'דרך חיים' - על התורה והש"ס; 'חסד ואמת' דרושים וביאורים לזכר חכמים שונים ונפלאות גדולות'. כשנתיים לאחר עלייתו ארצה בכ"ה באייר תשי"ז (1957), השיב את נשמתו ליוצרה בגיל 82 ונקבר בבאר שבע.

מנפלאותיו של רבנו חיים חורי זיע"א

מקרה שקרה לאבי כהן. אבי היה משמש עוד מימי בחרותו בערי טוניס כחובש וכאח מוסמך אשר טיפל באחיו היהודים ואף במוסלמים שהיו צריכים את עזרתו. בין מטופליו היה **רבי חיים חורי** זצוק"ל שהיה סובל מדלקות שונות בגפיו וכהן טיפל בו במסירות רחץ את רגליו והחליף לו תחבושות מדי יום. כמובן שרבנו **רבי חיים חורי** הודה לו על כך ואיחל לו הצלחה וברכו שזכות הטיפול בו ובאחיו היהודים תעמוד לו לדורות. לפני כשנתיים מר כהן אושפז בבית חולים עקב נפילה וחבלה בראשו. באחד הלילות כאשר הייתי ליד מיטתו קרא לי אבי ושאל איפה הרב? לא הבנתי על מה מדובר וחשבתי שאבי אולי חולם, אך נשאלתי שוב ולא ידעתי מה להשיב ועל מה? אבי חזר על השאלה ושאל איפה הרב ולאן הוא הלך? שאלתי על איזה רב אתה שואל? ואבי לחש הרב חיים חורי? צמרמורת עברה בגופי על כך שאבי בשעותיו הקשות שואל על הרב שלא ראה למעלה מחמישים שנה. השבתי לו שהרב נפטר והוא לא נמצא אתנו. אך אבי התעקש ואמר שהרב היה הרגע ליד מיטתו ואמר לו שכשם שהוא עזר לו וטיפל בו בחוץ לארץ זכות זו תעמוד לו והוא בעזרת ה' יתברך יצא במהרה מבית החולים ואכן כך היה, אבי ברוך ה' עומד על רגליו ומתפקד לבד. **והכל בזכות גמילות חסדים לכבוד עם ישראל ולכבוד רבנו הרב חיים חורי זיע"א.**

נשים עקרות רבות, לאחר שהתפללו על קברו של הרב הקדוש **רבי חיים חורי** זיע"א, נפקדו בזש"ק ונתנו לרך הנולד את השם **"חיים"** כהכרת הטוב לישועה שזכו בזכות הצדיק. גב' עטיה התגוררה בחולון. נשואה כבר שבע שנים, עדיין לא נפקדה. נואשת, החליטה לנסוע ולהתפלל על קברו של הצדיק. בהגיעה לציון, פגשה את בנו של הרב, ובקשה ממנו שייתן לה חוט להקיף את הקבר (על פי האגדה העממית הקפת הציון הקדוש עם חוט עוזר לבעיות הפוריות.) גברת עטיה קיבלה את החוט, הקיפה את הקבר ואחר כך חזרה לביתה. שישה חודשים לאחר מכן, בהילולה השנתית, ראה בנו של הרב, איש מתקרב לקראתו. האיש סיפר לו, "הודות לצדיק, אשתי נפקדה". בנו של הרב כיון שלא יודע מי האיש ביקש ממנו לפרט יותר, והלה סיפר: שמי עטיה מחולון, אשתי הייתה פה לפני חצי שנה וביקשה ממך חוט... איך זה, שלאחר נס כזה אתה בא לבד?- לא, השיב, אשתי עומדת מאחוריה, אני מגן עליה מפני העומס. **ואכן, האישה הרימה את ידה וכוונה אותה לעבר הציון, להביע את תודתה לקדוש, לצדיק.**

יהי רצון שזכות הצדיק תגן בעד כל עם ישראל
אמן ואמן.

אימה בברית מילה

השמחה על הולדת הבן הייתה מהולה בדאגה. אבי הבן, יַני (יעקב) קריצ'בסקי, שימש מנהל בכיר של רשת מפעלי טקסטיל בטשקנט שבאוזבקיסטאן. הימים ימי השלטון הקומוניסטי שרדף את הדת. איך יוכל אדם בכיר כמותו למול את בנו?

יַני נולד להורים חסידים. סירובו של אביו לעבוד בשבת גזר על המשפחה חיי עוני ומחסור. כדי להסיר חשד שההימנעות מעבודה בשבת נובעת מסיבות דתיות. נמנע האב מללכת לבית־הכנסת. כך גדל הילד בלי שביקר מעולם בבית־הכנסת. באין־ברירה נשלח ללמוד בבתי־הספר הסובייטיים.

מנה מזערית של לימודי יהדות קיבל יַני בשעה מוקדמת בבוקר. בחור ישיבה היה בא אל ביתו ולומד עמו. תמורת שעת לימוד זו קיבל הבחור מעט מזון שהצליחה להשיג במאמצים אימו של יעקב, ציפורה.

יעקב גדל ונשא לאישה בת למשפחה יהודית מסמרקנד. אראז גילה כי באזורים האלה של רוסיה השלטונות אינם רודפים את הדת בנחישות ובנחרצות כבערי המרכז. והוא החליט להקים שם את ביתו.

בסמרקנד החל להשתתף בתפילות בבית־הכנסת החב"די, שהיה מלא מתפללים ובקושי היה שם מקום לעמוד. בהמשך השתתף גם בהתוועדויות החסידיות שהיו נערכות אחרי התפילה, ואלה העניקו טעם חדש ליהדותו.

בינתיים התקדם בעבודתו, ובמרוצת הזמן נעשה מנהל בכיר ברשת הטקסטיל. מעמדו אפשר לו להעסיק יהודים רבים שלא רצו לעבוד בשבת. הוא הרבה להכניס אורחים, וכמו־כן עזר להקל בעונשם של אסירים יהודים.

בשל משרתו הבכירה היה יַני נתון למעקב מתמיד של השלטונות. אך הוא הכיר רבים מאנשי השלטון, וידע כיצד לחמוק מידיהם פעם אחר פעם, בעזרת שוחד נדיב והרבה וודקה יקרה.

אולם עריכת ברית־מילה לילד היא עניין אחר לגמרי. כיצד עושים זאת בלי שהדבר ייוודע לקומוניסטים?

פקידים סובייטים בכירים הזהירו אותו במפורש כי הוא עלול להישלח לסיביר אם יעז למול את בנו. הוא השיב בקול בוטח: "אני מכבד את דרישתכם. אולם שומר על זכותי לערוך אירוע תגיגי לרגל הולדת בני". לזה הביעו גם הם את הסכמתם.

החגיגה נקבעה ('במקרה' כמובן) ליום השמיני להולדת התינוק. לאירוע הוזמנו ידידים רבים מהקהילה החסידית. וכדי שלא לעורר חשד הזמין יעקב גם את מר שפיגל, פקיד בכיר בממשלת אוזבקיסטאן, שיבוא לשמוח עמו ולברכו לרגל הולדת בנו.

בבוא היום התמלא הבית מוזמנים, ובהם הבכיר שפיגל, שהתברר כי הוא יהודי. יַני עבר בין האורחים והתיישב ליד שפיגל. הוא מזג לאורח כוס וודקה וזה אמר 'לחיים', בירך את בעל השמחה ולגם כהלכה. כשקם יעקב, התיישב ליד שפיגל אורח אחר, גם הוא מזג לו כוס מלאה ואמר עמו 'לחיים'. אחריו באו שלישי ורביעי וכל אחד ואחד מזג לשפיגל עוד כוס, עד שזה כבר היה שתוי לגמרי.

בשלב זה היה יַני בטוח כי דעתו של שפיגל אינה נתונה לנעשֶה, וכי כבר אפשר לערוך את ברית־המילה. ליתר ביטחון הקיפו עשרה חסידים את המוהל והתינוק, והרב שמעיה מרינובסקי, ששימש רבם של חסידי חב"ד, נתכבד להיות הסנדק. הברית נערכה במהירות, והתינוק, שנקרא שמו בישראל מתתיהו, על שם מרים נס המרד בגזֵרות היוונים, הוחזר לידי אימו.

החגיגה נמשכה ליד שולחנות ערוכים. פתאום התעורר שפיגל ושאל: "מיהו היהודי הקדוש הזה?". כוונתו הייתה לרב מרינובסקי, שזקנו הלבן ופניו העדינות שיוו לו הדרת־פנים מיוחדת.

הכול נחרדו. האם הבחין בנעשֶה? כדי להסיח את דעתו הסבירו כי מקובל להביא לשמחה צדיק, שיחזיק את הילד ויברכו... שפיגל התעקש: "אני רוצה לנשק את ידו של האיש הזה". הרב מרינובסקי ניגש אליו, חיוור לגמרי, ושפיגל רכן בהכנעה ונשק את ידו.

הימים הבאים היו מלווים חשש כבד. איש לא ידע אם שפיגל הבחין בנעשֶה, אם דיווח על כך לשלטונות, ואם מרחפת סכנה מעל ראשם של יַני, הרב מרינובסקי והקהילה כולה.

יַני החליט לגשש בזהירות. הוא לקח עמו מצרכי מזון משובחים, שנועדו לשחד את מי שצריך, וניגש אל משרדו של שפיגל. לתדהמתו מצא את דלת משרדו סגורה, והשלט שעליה, הנושא את שמו ותפקידו, חסר. ברוסיה זה היה סימן לא־טוב, שכן משמעות הדבר שהיושב במשרד נשלח למאסר.

יַני נחרד. אם שפיגל הואשם על השתתפותו בברית־מילה, הרי שהוא ומשפחתו הבאים בתור. מבוהל החל לחקור את פשר היעדרותו של שפיגל, אך נאמר לו כי הוא פרש מתפקידו מפני סיבות בריאותיות. יַני נרגע. עם זה, פנה אל ביתו של שפיגל כדי לשוחח עמו.

להפתעתו, מצא את שפיגל בריא לגמרי. "למה פרשת?", שאל יַני, ותשובתו של שפיגל הממה אותו: "בהיותי אצלך נוכחתי בגודל ההקרבה שהייתם מוכנים לה בעבור עריכת הברית לבנכם. מסירות־נפש זו ותחושת החמימות ששרתה ביניכם נגעו לליבי עד מאוד. החלטתי כי מוטב לי לעזוב את המשרה הרמה כדי לחזור ולחיות כיהודי"...

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימי ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

בס"ד

במלאת 67 שנים לפטירת מורנו ורבנו הצדיק הקודש זצוק"ל

הילולת רבנו חיים חורי

העליה לציון הצדיק תתקיים אי"ה

בחסות מר רזביק דנילוביץ', ראש העיר באר שבע
והמועצה הדתית באר שבע

ביום ראשון כ"ה אייר תשפ"ד 02/06/24

בבית העלמין הישן באר שבע

בהשתתפות:
הרב יהודה דרעי שליט"א ראב"ד הרב הראשי של ב"ש
הרב יורם כהן שליט"א הרב של שכ' רמות
מר יהושע דמרי יו"ר מועצה הדתית ב"ש
הרב שמעון טובול שליט"א סגן ראש העיר של ב"ש וחבר מועצה
הרב אושרי אביכזר שליט"א סגן ראש העיר של ב"ש וחבר מועצה
רבנים / סגני ראש העיר / חברי מועצת העיר / חברי כנסת

תזמורת פייטנים ידועים ילוו את אירועי ההילולה

העברת שמות לברכה או צפיה בשידור חי ביום ההילולה בטל: 08-6230858
לתיאום הקמת דוכנים ביום ההילולה בטל: 050-8754456

ישיבת רבנו חיים חורי זצוק"ל
רח' שרה 8 / ת.ד. 155 ב"ש
טל: 08-6230858

באר שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

הציבור היקר מוזמן להשתטח על קבר הצדיק
רבנו חיים חורי זיע"א
ואנו מבקשים בכל לשון של בקשה
אנא! לשמור על קדושת המקום וגדרי הצניעות
וכן לא לזרוק שיירי מאכל סמוך למצבות
וזכות הצדיק תגן בעדכם אלף המגן אמן.

בברכת ברוכים הבאים
יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

שבת שלום!

*חוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ל.ח